

Редакторъ Е. КЮВЛИЕВЪ.

Година IV.

Пловдивъ, 1933/1934 г.

Книжка 5.

Малъкъ Сѣчко.

Скочи Малъкъ Сѣчко,
зафуча сърдито,
слънцето прокуди
въ облаци да скита.

Викна злия вѣтъръ,
вихритѣ докара,
снѣгове насипа,
снѣгове безъ мѣра.

Младитѣ фиданки
съ корени извади,
тръшна по рѣкитѣ
ледове — грамади!

Ревнаха въ гората
Вълчо и Мецана —
Сѣчкото чудо,
никжде го нѣма.

Три дни и три нощи
все фучи — не спира —
нито вѣвъ гората, нито въ планината
мѣсто си намира.

Веса Паспалеева.